

Iskolai közösségi szolgálat a Néprajzi Múzeumban

Meliska Fanni, a Szabó Lőrinc Kéttannyelvű Általános Iskola és Gimnázium diákjának beszámolója:

Én a Néprajzi Múzeumban végeztem a közösségi szolgálatom nagy részét és csupa pozitív tapasztalatot szereztem. Számos különböző dolog közül választhattunk. Például megtanulhattuk, hogyan kell tárlatot vezetni, segíthettünk a recepción, az adminisztrációban vagy valamelyik kiállító terem berendezésében, de részt vehettünk a múzeumok éjszakájára való felkészülésben és a megvalósításában is. Amit a legjobban szerettem ott, hogy komoly feladatokat kaptunk és minket magunkat is komolyan vettek, mintha egyenrangú felek lennénk, attól függetlenül, hogy diákok vagyunk.

Két kedvenc élményem van a Néprajzival kapcsolatban.

Az egyik, amikor az iskolánkba holland cserediákok jöttek és Dóra néni úgy döntött, hogy elviszi őket és a befogadó gyerekeket a Néprajzi Múzeumba, és mivel tudta, hogy mi ott csináljuk a közösségi szolgálatunkat megkért minket, hogy tartsunk nekik tárlatvezetést. Emese, aki a múzeumban velünk foglalkozott ezt engedélyezte, és így jöhetett létre, hogy a holland cserediákoknak mi tartottunk tárlatvezetést mintha valóban ez lenne a foglalkozásunk. Egyébként az egész program nagyon jól sikerült, sokat készültünk rá és Dóra néni is elégedett volt velünk.

A másik nagy élményem az volt, amikor szintén Emese felajánlotta nekünk az ott dolgozó tanulóknak (más iskolákból is sokan voltak ott, sőt túljelentkezés volt), hogy mi rendezhetnénk be az egyik termet az egyik kiállításban. Ez a kiállítás a holokauszt áldozatainak állított emléket és az volt a koncepció, hogy az utolsó előtti termet gimnazista diákok rendezik be úgy, ahogyan ők gondolkodnak a témáról*. Nagyon izgalmas volt, ahogy szépen összegyűjtöttük a tárgyakat, amiket kiállítunk és közben mindegyiknek megismerkedtünk a történetével. Volt, amikor franciaágyat csavaroztunk össze és volt, amikor vitrineket pakoltunk egymás tetejére és persze volt, amikor elrontottunk ezt, azt, de a végére kialakult és összességében nagyon jó lett. És nagyon nagy öröm volt aztán később, amikor már az egész kiállítás elkészült és megnyitották, azt látni abban a teremben, hogy nyomtatott betűkkel ki van írva a nevünk, mint azoké az embereké, akik ezen a termen dolgoztak.

Egyszóval nagyon sok élménnyel gazdagodtam az alatt az idő alatt, míg ott dolgoztam és utólag is örülök annak, hogy mindig értékelték a munkámat, úgyhogy amint újra kinyit a Néprajzi Múzeum ajánlom mindenkinek, hogy oda menjen elvégezni az 50 óra közösségi szolgálatát, mert ott nem csak megszerzi a szükséges órákat, hanem sokat tanulhat is.

Budapest, 2016. január



*Tantárgy és barkocba: <http://www.neprajz.hu/tartalom.php?menu2=770a> diák kiállítás és múzeumpedagógiai program Joó Emese és Czingel Szilvia vezetésével a Néprajzi Múzeum *Kő kövön. Töredékek a magyar vidéki zsidóság kultúrájából* című kiállításának részeként 2014. október 30. és 2015. október 18. között.